

PULSUL

Bisericii Creștine Baptiste Biruința

An XI, nr. 514 din 3 octombrie 2010

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Rugăciunea - un mod de
închinare**

pag. 4 **Sunt străin aici!**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

Durerea unei părăsiri reale

*„Și pe la ceasul al nouălea, Isus
a strigat cu glas tare: «Eli, Eli, lama
sabactani?», adică: «Dumnezeul
Meu, Dumnezeul Meu,
pentru ce M-ai părăsit?»”*

(Matei 27:46)

Deși agonia de pe cruce a fost în întregime groaznică, cu siguranță că momentele în care Cristos a experimentat părăsirea de către Tatăl au reprezentat punctul culminant al acelei agonii.

Într-adevăr ceea ce s-a întâmplat la un moment dat pe Calvar a fost o părăsire reală din partea Tatălui.

Cristos nu a avut doar sentimentul că este singur ci chiar a fost părăsit.

Acela era ceasul întunericii în care Fiul lui Dumnezeu plătea prețul păcatelor noastre iar Dum-

[Continuare pag. 2](#)

nezeu Tatăl în sfințenia Lui nu putea să stea nicidecum în părtășie cu păcatul nici chiar să-l privească.

„Ochii Tăi sunt așa de curați că nu pot să vadă răul și nu poți să privești nelegiuirea!” (Habacuc 1:13)

Părăsirea lui Cristos de către Tatăl ne dovedește cât de urât și murdar este păcatul iar pe de altă parte cât de sfânt și curat este Dumnezeu.

Acceptând să moară în locul nostru, Cristos nu putea ocoli părăsirea de către Tatăl pentru că El a devenit în acest fel obiectul mâniei lui Dumnezeu datorită funcției de înlocuitor al nostru care plătea vina propriilor noastre fărâdelegi.

Strigătul și întrebarea lui Cristos nu au exprimat o incertitudine determinată de neînțelegerea acelei stări ci mai degrabă întrebarea Lui era în sensul: „de ce durează atât de mult despărțirea? De ce trebuie să fiu singur atât de multă vreme?”

Noi nici măcar nu ne putem imagina durerea, groaza și trăirile acelei părăsiri deoarece nici un muritor nu a experimentat-o, pentru că a fi părăsit este mult mai rău decât a fi despărțit.

Lumea pierdută este despărțită de Dumnezeu și deși lucrul acesta este suficient ca să experimentezi iadul, Cristos a trebuit să suporte părăsirea.

Părăsirea este mai dureroasă fiindcă cel părăsit cunoaște frumusețea și dulcea-

ța părtășiei de dinainte, așa cum a cunoscut-o Cristos. Noi trebuie să știm că părăsirea aceea ne era destinată nouă pentru veșnicie.

Tocmai de aceea Cristos suferă când după ce ne-a răscumpărat cu un asemenea preț noi fugim de părtășia cu El.

Tocmai de aceea El este îndurerat când vede că oamenii prețuiesc atât de puțin șansa unei părtășii reale cu Domnul.

Vestea bună pentru copiii lui Dumnezeu este că ei nu pot experimenta o asemenea părăsire din partea Domnului așa cum a trăit-o Cristos.

El a fost părăsit în locul nostru nu doar pentru vina trecutului ci și pentru greșelile viitorului.

Noi putem fi încercați doar de sentimente de singurătate, putem avea senzația părăsirii și a singurătății, dar în realitate nu este așa.

Pentru că oricât de singuri și părăsiți ne-am simți noi, Cristos este acolo.

Noi nu îl vedem, se poate să nu îi nici simțim de multe ori prezența, dar Dumnezeu nu acționează în baza sentimentelor noastre ci în baza caracterului și a promisiunilor Sale.

De aceea noi ne putem baza pe El, ne putem încrede în El fără teamă, îl putem striga, iar El ne va răspunde. Pentru că indiferent de ceea ce simțim noi, El este acolo.

ALEXANDRA

*E normal ca să iubesc,
E normal ca să uit
Pe prieteni și dușmani,
Ce-s iubiți de Dumnezeu.*

*Doamne ai milă de mine
Și mă-nvață cum să iubesc
Și să iert pe toți cei care îmi greșesc.*

*O, Te rog mă iartă Tată,
Pentru tot ce eu greșesc
Și-mi ajută-ntotdeauna,
Să fiu gata ca să iert.*

*Doamne ajută-mă mereu,
Să veghez asupra mea.
Ca să stau în voia Ta,
Scumpe Doamne mereu.*

RUGĂCIUNEA

- un mod de închinare

Articolul de mai jos a fost publicat în Rusia în ziarul Pravada.

Acesta arată ca până și atei au o modalitate de a se ruga cuiva:

„Dacă întâmpini greutate în munca ta, sau deodată te îndoiști de capacitățile tale, gândește-te la el la – Stalin - și vei găsi încrederea de care ai nevoie. Dacă simți că te doboară oboseala într-un moment nepotrivit, gândește-te la Stalin și vei munci cu avânt. Dacă vrei să afli care e cea mai bună hotărâre, gândește-te la el, la Stalin și vei ști care e hotărârea justă.” (ziarul Pravada 1950 - Rusia).

Musulmanii din zilele noastre se opresc de 5 ori pe zi, din orice activitate (indiferent că sunt la volan sau în oricare alt loc), când aud chemarea la rugăciune. Un grup de călugărițe cunoscut sub numele de „Nedormitele”, se roagă și azi în schimburi, astfel încât acoperă fiecare ceas din zi și noapte. Acesta este un exemplu ca cei ce cred în ceva ce nu are putere, dau o mai mare importanță rugăciunii, decât noi credincioșii care suntem fii de Dumnezeu. Spunem cu glas tare și răspicat că suntem creștini, dar de fapt faptele multo-

ra dintre noi spun altceva. Teoretic, rugăciunea este actul uman esențial, un punct de legătură neprețuit cu Dumnezeu Universului; dar pentru noi în mare parte, rugăciunea a devenit ca o povara.

Biblia ne îndeamnă să ne rugăm neîncetat și să stăruim în rugăciune (a stăruii = a ruga insistent și în mod repetat și continuu) - 1 Tesaloniceni 5:17, Romani 12:12, dar mulți dintre cei ce se numesc creștini nu fac acest lucru.

Fiecare dintre noi ar trebui să-și pună întrebările următoare: Cât Îl slujesc eu pe Dumnezeu? Sunt eu dedicat în totalitate Lui? Dacă am fi provocați să ne rugăm câteva ore pe zi, cum am privi provocarea, ca și pe o povara sau ca și o bucurie? Sunt întrebări pe care fiecare la rândul lui ar trebui să și le pună, inclusiv eu.

Fie ca Domnul să ne ajute să-L putem sluji cu normă întregă și să putem stăruim cu adevărat în rugăciune zi de zi.

Oață James

Rugăciunea = „Închinarea care include toate atitudinile spiritului uman, când se aproprie de Dumnezeu. Creștinul I se închină lui Dumnezeu atunci când Îl adoră, își mărturisește păcatele, Îl laudă și stăruiește în rugăciune.”

Sunt străin aici!

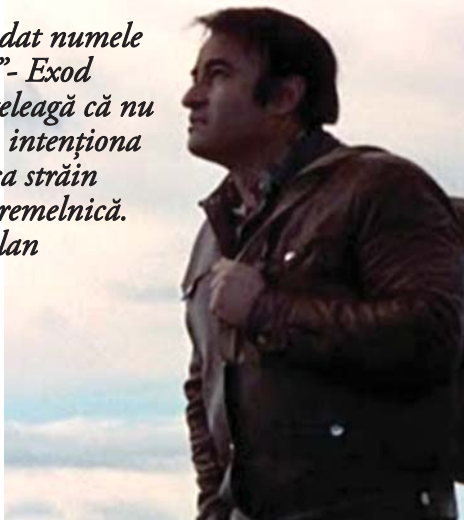
Vlad Nichita

Locuind într-o țară străină, Moise a dat numele fiului său Gherșom ("sunt străin aici"- Exod 2:22), făcându-i pe cei din jur să înțeleagă că nu aceea era țara pe care și-o dorea și nu intenționa să se statornicească acolo. El locuia „ca străin într-o țară străină”. Șederea lui era vremelnică. Dumnezeu avea cu privire la el un plan extraordinar.

Nu vi se pare că istoria lui se aseamănă cu a noastră? Am fost aleși, chemați pe nume, am dobândit o altă cetățenie. Numele nostru spune că suntem străini. Trăim în așteptarea lui Cristos și a țării de sus. Aceea este patria pe care o căutăm.

Robul credincios nu este fericit decât atunci când ajunge împreună cu iubitul său Stăpân; el Îl așteaptă să vină de la nuntă și nu-și însușește averea ce i s-a dat vremelnic în stăpânire.

Credința noastră, nădejdea noastră, dragostea noastră, bunătatea noastră, răbdarea noastră, altruismul nostru într-o lume egoistă, dărnicia noastră într-o lume avidă de câștig, toate să spună oamenilor: „Sunt străin aici. Mă bucur de ceea ce, cu îngăduința Domnului am dobândit, dar nu sunt legat de ele. Știu că vor trece.

Aștept ceva mult mai bun”.

Să fim străini de obiceiurile rele și păcatul lumii acesteia, să trăim după legile cerului, ca atunci când vom ajunge în adevărata noastră țară să fim deprinși cu ele.

Dacă vrem să fim plăcuți lui Dumnezeu, trebuie să fim străini de lume. Dacă nu suntem străini aici, avem să fim străini dincolo. Și cine ar vrea ca Stăpânul locului acela să-i spună: „Niciodată nu te-am cunoscut.”

Acum poți să îți alegi cetățenia.

**Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Tipografia NTD - Baia Mare
Tel. 0732-124.728, 0362-222.064

ANUNȚURI

Luni	- ora 18	Ședință de comitet
Miercuri	- ora 18	Repetiție de cor
Joi	- ora 18	Serviciu de închinare
Vineri	- ora 17	Clubul Awana
Sâmbătă	- ora 17	Întâlnirea de tineret
Duminică	- ora 9.30	Pregătire pentru botez
Duminică	- ora 10 și 17	Servicii de închinare